

1777 25 Marts 1893: 2. Beh. af Forsl. t. Bøll. ang. en Overensk. mell. Staten og Kbhvn. 1778

at Rigsdagen skulde paalægge en Servitut ved denne Handel, fordi Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse formodentlig vilde henvise til de 34½ Tdr. Land, som Krigsministeriet faar ude ved Vibenshus til sin Eksercits, og hvor vi ikke have fjerneste Garanti for, at Krigsministeriet virkelig vil ofre dem til de Formaal, jeg her tilfigter. Man kan vel inarere sige, at man kan være sikker paa, at Krigsministeriet ikke vil gøre det, og jeg vil tilføje, at det vilde være ubilligt at forlange af Krigsministeriet, naar det skal indskrænkes med Hensyn til sin Eksercits o. s. v. til disse 34½ Tdr. Land og til Rhyangen, at det skulde vise denne meget store Liberalitet, der vilde ligge i, at de 34½ Tdr. Land bleve gjorte tilgængelige for det store kjøbenhavnske Publikum. Det er jo let nok at faste, hvad der virkelig er Pligt for Kommunalbestyrelsen over paa Krigsministeriets Skuldre. — Med Hensyn til det almindelige Spørgsmaal, om vi skulle afholde os fra at gøre Ændringer, fordi vi kunne frygte, at Kommunalbestyrelsen ellers ikke vil gaa ind paa Overenskomsten, vil jeg sige, at det er noget, som altid kommer frem, naar to Parter staa og skulle slutte en Handel. Jeg har i mit Liv været med til at slutte for mange Handeler til ikke at vide, at man ikke skal lade sig gøre bange. Der siges ofte: naar du forlanger en saa stor Sum eller de Bestemmelser indførte i Kontrakten, gaar Modparten ikke ind derpaa, og saa gaar det hele over Styk. Naar der er Forhandlinger om at slutte en Handel, maa man ikke lade sig skræmme ved dette: Modparten gaar ikke ind derpaa, gør man det, faar man altid en daarlig Kontrakt. Spørgsmaalet om Udfigterne her afhænger ikke af, hvad det ærede 3dje kongevalgte Medlem (Kajser) siger, selv om han vil sige det samme paa et andet Sted, er Sagen ikke dermed endelig afgjort. Nej, det afhænger alene af, hvor vidt man tror, at den Bestemmelse, jeg har foreslaaet, er fornuftig, medfører noget, der er Pligt for Kommunalbestyrelsen. Hele den Handel, der her er Tale om, er i alle Punkter saa behagelig og fornuftig for Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, at vi slet ikke behøve at frygte for, at denne skal bryde Handelen og gaa fra den, fordi vi indstætte en saadan Bestemmelse som den, jeg har foreslaaet. For øvrigt er det mig ikke bekendt, og jeg er ikke gaaet ud fra, at der i

Virkeligheden foreligger en Overenskomst mellem Kjøbenhavns Kommune og Ministeriet. Det gør der ikke, thi vi have jo set, at det andet Ting har foretaget afskillige Ændringer. Der er altsaa ingen Overenskomst afsluttet, men der skal afsluttes en Overenskomst, og nu er det, at jeg har foreslaaet, at man, forinden der sluttes Overenskomst, skal opstille den Betingelse, og jeg tror, at Kommunalbestyrelsen vil nok gaa ind derpaa. Imidlertid anser jeg det for ønskeligt at tale mere om den Ting og skal derfor indskrænke mig hertil.

Formanden: Jeg ved ikke, om det ærede Medlem tog sine Ændringsforslag tilbage eller ej?

Det. Hansen: Jo, siden de ikke have fundet nogen Støtte andetheds fra, tager jeg dem tilbage.

Formanden: Jeg skal da efter Forretningsordenen spørge, om nogen optager dem. (Ophold.) Da det ikke er Tilfældet, ere de saaledes bortfaldne. Der bliver altsaa nu Tale om den endelige Vedtagelse af Forslaget til Beslutning.

Det. Hansen: Jeg vil blot motivere min Afstemning. Jeg agter at stemme for Beslutningen. Jeg tilstaar, at jeg gør det nærmest som Repræsentant for Kjøbenhavn, fordi jeg betragter Overenskomsten som saa særlig fordelagtig for den Kreds, jeg repræsenterer, at jeg mener at maatte stemme for den.

Madjen-Mygdal: Jeg vil sige, at jeg agter at stemme imod Beslutningen netop af den samme Grund, som min ærede Sidsmand anførte.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Forslaget til Beslutning (se Tillæg C.)

vedtoges med 43 Stemmer mod 4.

Formanden: Sagen gaar nu til Rådselspræsidenten, da den er færdig fra Rigsdagens Side.